

Gang, skal jeg ogsaa tilføie, hvad jeg forglemte at omtale, da jeg sidst havde Ordet, nemlig med Hensyn til Præstens Stilling i Sogneforstanderskabet. Jeg er aldeles enig i Alt, hvad den sidste ærede Taler har anført om Nødvendigheden af at beholde Præsten i Sogneforstanderskabet, fordi det paa mange Steder vilde være et uerstatteligt Savn, naar Sognepræsten ikke skulde være Medlem deraf, i Særdeleshed i Fattigvæsenssager; thi Fattiglovgivningen er, som bekendt, en overordenlig væsskelig Lovgivning, som jeg ikke troer, at de forskjellige Formænd, der har efter andet kunne være, ville have den fornødne Leilighed til at sætte sig ind i, og i Særdeleshed maa det ikke lades ubemærket, at en Forsømmelse m. H. t. enkelte Fattiges Optagelse eller Afkøptagelse i Sognet kan paadrage Sogneforstanderskabet et meget betydeligt Ansvar. Det vilde derfor have været mig langt kjærere, om Sognepræsten havde beholdt den Stilling i Sogneforstanderskabet, som han efter Forordningen af 13de August 1841 indtager; men, som sagt, ved dette Lovforslag kan jo Intet forandres.

Jordenrigsministeren: Jeg skal ikke gaa ind paa de forskjellige Anskuelser, som ere udtalte, men hvortil man dog ikke støtter Forslag til Forandringer. At disse forskjellige Anskuelser ere tilstede, har iøvrigt vist sig paa alle de Stadier, som Sagen har gennemgaaet. Jeg skal derfor indskrænke mig til et Par ganske korte Bemærkninger. Naar det af den ærede 5te Landstingsmand for 9de Kreds (Griis) blev yttret, at det var et nyt Princip, som nu var kommet ind i denne Lov, at de høiest Bessatte blive en særskilt Klasse Vælgere, saa er det ikke ganske rigtigt. Det er tyertit mod det Princip, som blev indbragt her i Landstinget fra Landstingets eget Udvalg første Gang, Loven var under Behandling, og som atter anden Gang gik igjennem begge Thing, da Loven anden Gang var under Behandling, og først tredje Gang kom man ind paa det Forslag, at Valgcorporationerne skulde sammensættes af Huusmandsclassens Delegerede og de hidtilværende Valgberettigede. Dette Punkt har nu naturligtvis fremfor de fleste andre i Loven været under den næst Overveelse,

og det er netop, om jeg saa maa sige, fra det conservative Standpunkt, at man har fraveget det. Man har nemlig antaget, at allerede nu, som Udstyfningerne gaae fremad, er Antallet af de nærværende Valgberettigede af de mindre Besiddere, af Voelsmændene, blevet steds større og større i Forhold til Gaardmændenes Antal. Naar man nu dertil føiede indtil en Halvdeel af Vælgere bestaaende af de Delegerede af Huusmandsclassen, af dem, der besidde under 1 Td. Hartorn, saa vilde deraf fremgaae, at de mindre Besiddere i mange Sogne efterhaanden vilde faae en overveidende Indflydelse i Communen. Det er Grunden, hvorfor man forkod dette System, og denne Grund finder jeg mig navnlig ligeoverfor den høitagtede Landstingsmand, der udtalte sig for dette, foranlediget til at fremhæve.

Naar der dernæst med Hensyn til Lovens § 6 er blevet talt om, at jeg havde stemplet taltfald den første Deel deraf som overflødig, saa vil den ærede 1ste Landstingsmand for 11te Kreds (Schulin) ved at gjennemlæse Rigsdagstidenden finde, at der ligger en Misforstaaelse fra hans Side til Grund for denne hans Uttring. Det var netop ham, der sagde, at denne § behøvedes ikke, thi de Regulativer, der ikke stred imod Lovgivningen, kunde Sogneforstanderskaberne vedtage uden at spørge Noget derom. Derpaa var det, jeg svarede: ja, saa er jo det høieste, at denne Sætning er overflødig, og jeg henviste da til det latinste Ord, at overflødig Ting skade ikke. Men som min egen Mening anførte jeg, at jeg ikke ansaae Paragraphen for overflødig. Jeg nævnte een Retning, i hvilken den ikke var overflødig, nemlig med Hensyn til den Barighed, som der kunde gives saadanne Regulativer, saa at de ikke saa let kunde forandres. Der er idag gjort en anden herhen hørende Bemærkning af den ærede 4de Landstingsmand for 7de Kreds (Nyholm), som gik ud paa, at en Fordeling af Forretningerne kan finde Sted ved saadanne Regulativer. Det er nu vel ganske vist, at Sogneforstanderskaberne kunne ikke, ifølge denne Paragraph, være bespøiede til at oprette flere selvstændige Sogneforstanderskaber, men de kunne vistnok fordele Forretningerne saaledes, at der bliver Leilighed